

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om børnetandpleje.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 131) findes i tidenden sp. 5067, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1857).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Karen Thurøe Hansen: Idet jeg henviser til den afgivne betænkning, kan jeg på et enigt udvalgs vegne anbefale lovforslagets overgang til tredje behandling.

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 130) findes i tidenden sp. 4485, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1987).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Risgaard Knudsen: Med den meget vidtrækkende bemyndigelse til ministeren, som lovforslaget er udtryk for, er det forståeligt,

at lovforslaget har givet anledning til et omfattende udvalgsarbejde, ikke mindst under hensyn dels til de internationale aftaler vedrørende laksefiskeri, som alene ministeren har ansvaret for, dels til den måde, hvorpå disse aftaler er blevet forpligtende for de danske fiskere, der berøres af aftalerne.

På denne baggrund finder jeg det værende af betydning, at der i udvalget, som det fremgår af ændringsforslag nr. 1, har været enighed om, at ministeren skal forhandle med Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening forud for udfærdigelsen af forskrifter til opfyldelse af internationale overenskomster. Jeg går ud fra, at sådanne forhandlinger i alle tilfælde vil blive ført på et så tidligt tidspunkt, at der om nødvendigt kan gøres indsigelse med det til følge, at eventuelle vedtagelsers forpligtende virkning for danske fiskere kan afværges.

Der kan ligeledes være grund til at fremhæve, at det af udvalgsbetænkningen klart fremgår, at fiskeriets hovedorganisationer skal deltage i drøftelserne af de foreliggende dagsordener og i almindelighed skal være repræsenteret i den danske delegation ved møderne.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at vi så må håbe, at ministeren fremover afholder sig fra at bringe en dansk delegation i en så alvorlig situation, som tilfældet var ved møderne i London i 1970 i Den nordøstatlantiske Fiskerikommission, en situation, som jeg tror det ærede medlem hr. Henry Sørensen, der var medlem af delegationen, har langt større forudsætninger for at beskrive, end jeg har.

Det var i øvrigt denne meget alvorlige situation, der ved det foreliggende lovforslags første behandling gav venstres ordfører, det ærede medlem hr. Kofoed, anledning til at fremføre nogle efter min opfattelse i høj grad kritiske bemærkninger over for ministerens handlemåde i forbindelse med møderne i Den nordøstatlantiske Fiskerikommission sidste år. På baggrund af hr. Kofoeds særdeles klare udtalelser var der grund til at antage, at man fra venstres side ville sætte pris på at få loven tydeliggjort på en sådan måde, at der ikke kunne være tvivl om, at den bemyndigelse, som lovforslaget er udtryk for, alene var begrænset til